

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/50/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201229
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013201229.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Evy Babiakovej, CSc., v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. S. E., 2/ H. E., obaja bytom Q. XXX, C., obaja zastúpení advokátom JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, Kutlíkova 17, Bratislava proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta 8, Bratislava za účasti: 1/ FINS s.r.o., Pri starom letisku 28, Bratislava, 2/ Ing. T. K., R. XX, C., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného Obvodného úradu Bratislava zo dňa 13. mája 2013, č. A-2013/1066-KRB, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. marca 2014, č. k. 1S 168/2013-74, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. marca 2014, č. k. 1S 168/2013-74, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného Obvodného úradu Bratislava, zrušenia jeho rozhodnutia zo dňa 13.05.2013, č. A-2013/1066-KRB a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím došlo k zmene rozhodnutia príslušného stavebného úradu mestskej časti Bratislava - Vajnory zo dňa 14.11.2012, č. 986/2012/MOK-2 tak, že odvolací orgán príslušnú časť výroku rozhodnutia, v ktorej stavebný úrad určil, že vlastníci susedných pozemkov sú povinní vstup na pozemky parc. č. 1115/2 a 1114, kat. úz. N. umožniť na dobu 15 pracovných dní v čase od 8:00 hod. do 18:00 hod v lehote od 01.03.2013 do 30.04.2013 zmenil tak, že lehotu umožnenia uskutočnenia stavebných prác určil na dobu 15 pracovných dní v čase od 8:00 hod. do 18:00 hod. v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia mestskej časti Bratislava - Vajnory č. 986/2012/MOK-2 zo dňa 14.11.2012. Toto rozhodnutie sa stalo neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia

mestskej časti Bratislava - Vajnory zo dňa 14.11.2012, č. 986/2012/MOK-2, ktorého ostatné časti ostali nezmenené a v platnosti. V ostatných častiach rozhodnutia príslušného stavebného úradu je podrobnejšia úprava, ktoré práce sú žalobcovia povinní trpieť ako aj povinnosti stavebníka (v stavebnom konaní navrhovateľa) obchodnej spoločnosti FINS s.r.o., Pri starom letisku 28, Bratislava.

Krajský súd po prejednaní veci dospel k právnomu záveru totožnému so závermi správnych orgánov a konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona; postup správnych orgánov oboch stupňov bol správny. Správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a postupovali v zmysle príslušných procesno-právnych ustanovení. V konaní boli zabezpečené procesné práva účastníkov, preto krajský súd nepovažoval námietky žalobcov za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného. Vychádzajúc z pripojeného spisového materiálu krajský súd konštatoval, že v preskúmanej veci ide skôr o medzilľudské vzťahy dvoch susedov ako o právny problém.

Včas podaným odvolaním sa žalobcovia domáhali, aby najvyšší súd zmenil napadnutý rozsudok, rozhodnutie zrušil, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcom priznal náhradu trov konania, nakoľko v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1 OSP, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a krajský súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

V odvolaní sa ďalej uvádza, že žalobcovia majú aj naďalej za to, že napadnuté rozhodnutie (právneho predchodcu) žalovaného je nepreskúmateľné a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, pričom krajský súd k týmto žalobným dôvodom v napadnutom rozsudku nezaujal stanovisko; nevyporiadal sa so žalobným dôvodom nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, súvisiacim s požiadavkou a námietkou žalobcov na určenie spôsobu vykonania požadovaných prác ako aj rozsahu, v akom má byť zasiahnuté do pozemku žalobcov. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia nie je uvedená odpoveď na námietky žalobcov, ktoré smerovali k spresneniu a definovaniu obmedzenia ich vlastníckeho práva k pozemku. Ďalej sa v odvolaní uvádza, že v preskúmanom rozhodnutí sa nachádzajú iba opakujúce sa konštatovania, že mestská časť Bratislava - Vajnory postupovala v súlade so zákonom, pričom právny predchodca žalovaného sa stotožnil so závermi prvostupňového správneho orgánu bez toho, aby zaujal stanoviská k vyjadreniam žalobcov obsiahnutým v podanom odvolaní, ktorými boli spochybnené tvrdenia o tom, že bol dostatočne zistený skutkový stav veci a tiež to, že stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom. O to prekvapujúcejšia je tá skutočnosť, že rovnaký prístup k posúdeniu žalobných námietok zaujal aj krajský súd, ktorý v napadnutom rozhodnutí rovnako sucho, bez akéhokoľvek prieskumu a posúdenia uplatnených námietok konštatoval, že sa s rozhodnutím žalovaného ako aj prvostupňového orgánu stotožňuje, pričom neskúmal uplatnené námietky žalobcov. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu nedáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s vecou, týkajúce sa použitia mobilného lešenia. Celé odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu sa vyporiadava iba s druhým žalobným dôvodom uvedeným v žalobe. V predmetnom konaní mala podstatný význam pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného práve otázka úpravy spôsobu a rozsahu obmedzenia vlastníckych práv žalobcov k ich pozemku, pričom však krajský súd tejto zásadnej uplatnenej námietke žalobcov nevenoval žiadnu pozornosť a vôbec sa k tejto otázke nevyjadril. Z týchto dôvodov žalobcovia majú zato, že napadnutý rozsudok je arbitrárny a postupom Krajského súdu v Bratislave bola žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom. V odvolaní žalobcovia ďalej poukázali na porušenie zásady súčinnosti v správnom konaní a tiež nato, že krajský súd sa nevyporiadal s otázkou dostatočne zisteného skutkového stavu veci pre vydanie rozhodnutia (právneho predchodcu) žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu z dôvodu absencie zopakovania ústneho pojednania, iba konštatoval, že procesné práva žalobcov boli dodržané napriek tomu, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačné, že ústne pojednávanie bolo rozhodujúce pre rozhodnutie. Ďalej sa v odvolaní uvádza, že žalobcovia majú zato, že predvolanie na ústne pojednanie konané dňa 05.09.2012 im nebolo doručené v dostatočnom časovom predstihu, nakoľko na pošte bolo uložené 27.08.2012 a jednanie sa konalo dňa 05.09.2012.

Žalovaný ani účastníci FINS s.r.o. a Ing. T. K. sa k odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Odvolanie prejednal podľa § 250ja ods. 2 prvá veta OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Rozhodol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené v súlade s ustanovením § 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmvacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zmenené rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Vajnory zo dňa 14.11.2012, č. 986/2012/MOK-2 tak, že odvolací orgán príslušnú časť výroku rozhodnutia, v ktorej stavebný úrad určil, že vlastníci susedných pozemkov sú povinní vstup na pozemky parc. č. 1115/2 a 1114, kat. úz. N. umožniť na dobu 15 pracovných dní v čase od 8:00 hod. do 18:00 hod. v lehote od 01.03.2013 do 30.04.2013 zmenil tak, že lehotu umožnenia uskutočnenia stavebných prác určil na dobu 15 pracovných dní v čase od 8:00 hod. do 18:00 hod. v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia mestskej časti Bratislava - Vajnory č. 986/2012/MOK-2 zo dňa 14.11.2012. Toto rozhodnutie sa stalo neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia mestskej časti Bratislava - Vajnory zo dňa 14.11.2012, č. 986/2012/MOK-2, ktorého ostatné časti ostali nezmenené a v platnosti.

V správnom súdnictve preskúmvajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 OSP). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 OSP).

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu a s prihliadnutím na citované ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v rozsudku krajského súdu, ktoré považuje za úplné, výstižné, reagujúce na námietky žalobkyne. Na doplnenie dodáva:

Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali nepreskúmateľnosť rozhodnutia, možno len zopakovať, že formulácia povinnosti, uloženej žalobcom v súlade s ustanovením § 135 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) je dostatočne jasná a zrozumiteľná a zodpovedá požiadavkám uvedeného zákonného ustanovenia. Ide o opatrenie, ktoré má charakter časovo obmedzeného vecného bremena a ktoré možno uložiť len v tých prípadoch, keď uvedené práce nemožno vykonať z vlastného pozemku. Ochranu práv žalobcov zabezpečuje zákon (§ 135 ods. 2 stavebného zákona: Ten, v prospech ktorého uložil stavebný úrad opatrenie podľa odseku 1, je povinný dbať, aby čo najmenej rušil užívanie susedných pozemkov alebo stavieb a aby vykonávanými prácami nevznikli škody, ktorým možno zabrániť; po skončení je povinný uviesť susedný pozemok alebo stavbu do pôvodného stavu, a ak to nie je možné alebo hospodársky účelné, poskytnúť vlastníčkovi náhradu podľa všeobecných predpisov o náhrade škody.). Toľko k prvému bodu žaloby, o ktorom žalobcovia tvrdili, že sa krajský súd ním nezaoberal. Nemohol sa krajský súd zaoberať (a ani sa nezaoberal) tvrdeniami žaloby, ktoré neboli predmetom napadnutého rozhodnutia, čo sa uvádza v piatom odseku strany 7 napadnutého rozsudku.

Dostatočne sa krajský súd vyporiadal aj s otázkou procesných práv účastníkov konania (štvrtý odsek strany 7 napadnutého rozsudku). K tomu najvyšší súd uvádza, že pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

K tvrdeniu žalobcov v odvolaní, že 6 kalendárnych dní nemožno považovať za dostatočný časový predstih na prípravu na jednanie, najvyšší súd dáva na porovnanie do pozornosti ustanovenie § 115 ods. 2 OSP, podľa ktorého je lehota 5 dní spravidla postačujúca na prípravu na súdne pojednávanie.

V danom prípade preto aj odvolací súd vyhodnotil námietky žalobcov ako nedôvodné a také, ktoré neboli spôsobilé zmeniť napadnuté rozhodnutie. Správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali zákonným spôsobom, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov a zistený skutkový stav náležite vyhodnotili. Ani odvolací súd nezistil v konaní a postupe správnych (stavebných) orgánov oboch stupňov také vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a na ktoré by musel súd v súdnom preskúmvacom konaní prihliadnuť podľa § 250i ods. 3 OSP. V tej súvislosti je tiež potrebné poukázať na koncentračnú zásadu, vyjadrenú v ustanovení § 37 ods. 2 stavebného zákona.

Vychádzajúc z uvedených zistení a záverov sa odvolací súd stotožnil so záverom žalovaného správneho orgánu, že stavebný úrad (mestská časť Bratislava - Vajnory) neporušil zákon pri vydaní rozhodnutia, ktorým boli žalobcom uložené povinnosti v súlade s ustanovením § 135 stavebného zákona.

Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov a rozhodol, že preskúmvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k takému porušeniu zákonných ustanovení stavebného zákona, ako to tvrdia žalobcovia, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nebude opakovať odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale naň ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15.10.2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešným žalobcom náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.